

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

Sarev Ilie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.05.2019 până la 10.07.2019;

Instanța de apel de la 09.09.2019 până la 22.10.2019;

Instanța de recurs de la 15.01.2020 până la 06.05.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 10 iulie 2019, Ilie Sarev a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și 208 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis după cum urmează: pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 208 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare lui Ilie Sarev pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), g) Cod penal, executarea pedepsei în privința inculpatului Ilie Sarev a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu obligațiunea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, cu stabilirea a 100 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați Nichita Botezatu, Ion Plamadeală și Tudor Rusu în privința cărora hotărârile nu au fost atacate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ilie Sarev la 22 martie 2019, aproximativ ora 01.10, știind cu certitudine că minorii Tudor Rusu, Nichita Botezatu și Ion Plămădeală nu au atins vârsta de 18 ani, i-a instigat prin pildă proprie și instigare la săvârșirea infracțiunii, fiind în stradă în s. Puhăceni, fiind în loc public, dorind survenirea consecințelor de încălcare a ordinii publice, acționând cu intenție unică spre încălcarea ordinii publice în mod grosolan a normelor morale de conviețuire în societate, care prin conținutul său se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie, au distrus șapte panouri „Aleea Siguranței”, amplasate în fața primăriei s. Puhăceni, cauzând astfel administrației publice locale un prejudiciu în valoare de 8 000 lei.

Acțiunile lui Ilie Sarev se încadrează juridic în baza prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, și în baza prevederilor art. 208 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: atragerea minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor, săvârșite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.*

2.1. Inculpatul Ilie Sarev în ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești a declarat că nu solicită administrarea de noi probe și personal, prin înscris autentic semnat de el, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor acumulate la etapa urmăririi penale.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, inculpatul Ilie Sarev a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat că se căiește sincer de cele comise și a restituit paguba cauzată prin infracțiune, pentru prima dată este atras la răspundere penală a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă.

De asemenea, inculpatul a indicat că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, a fost respins apelul declarat de către inculpat ca fiind nefondat cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, sentința a fost atacată de către inculpat doar în partea stabilirii pedepsei penale și în acest sens a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Ilie Sarev se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, pedeapsa normei juridice prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal stabilește pedeapsă sub formă de închisoare de până la 5 ani sau amendă de la 750 la 1350 unități convenționale. Pedeapsa prevăzută de Codul penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal este închisoare de până la 5 ani sau amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Respectiv, noile limite ale pedepsei calculate prin prisma coroborării art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sunt închisoare de până la 3 ani și 4 luni. Iar, noile limite ale pedepsei calculate prin prisma coroborării art. 208 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pentru acțiunile săvârșite de inculpat sunt - închisoare de până la 3 ani și 4 luni.

Circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală, conform art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului care a săvârșit infracțiunile incriminate având vârsta de până la 21 de ani, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că educarea și corectarea inculpatului este posibilă cu privarea inculpatului de libertate, stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale de reeducare socială a inculpatului, de recunoașterea vinovăției de către inculpat și de judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmării penale.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Ilie Sarev pedeapsa definitivă sub formă de pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), g) Cod penal executarea pedepsei în privința inculpatului a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, abligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent cu stabilirea a 100 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Subsecvent, instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea apelantului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, pedeapsa aplicată fiind una echitabilă, în raport cu fapta comisă, persoana celui vinovat.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțarea unei noi decizii în această parte prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține că, instanța de apel la stabilirea pedepsei urma să ia în calcul faptul că inculpatul la momentul comiterii faptei avea vârsta de 21 ani, a recunoscut vina, se căiește de cele comise și cauza a fost examinată în procedură simplificată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Din textul recursului rezultă că, autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, considerând că este prea aspră și instanța urma să aplice o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, recurentul indică în textul recursului temeiul stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunile comise de către inculpat, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (3) Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave o infracțiune gravă, inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și este la prima abatere de la lege.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, denotă că instanța de judecată a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei, însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanțele de fond au numit o pedeapsă echitabilă inculpatului sub incidența art. 90 Cod penal, aplicând o pedeapsă neprivativă de libertate și în conformitate cu lit. g) al articolului menționat, i-a stabilit 100 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în

raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunilor săvârșite și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Sarev Ilie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *03 iunie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan